

Kriseforanstaltninger fortsættes, saa længe den nuværende Krise varer. Det var under den Forudsætning, de Konservative stemte for Dagsordenen. Nu frygter jeg desværre for, at vi skal se „Aalborg Amtstidende“, som man har set før, og ogsaa adskillige andre Blade — det blev citeret i Gaar —, det er ikke blot den, men „Vendssyssel Tidende“, „Sorø Amtstidende“, „Ringkøbing Amts Dagblad“ har spillet paa de samme Streng, at Venstre hurtigst muligt vil have Importreguleringen ophævet. Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, sagde i Gaar, at saadanne Bladudtalelser som „Aalborg Amtstidende“s kunde man ikke regne med. Men hvad vil han sige til, at et Medlem af dette Ting, hans egen Kollega og Forbundsfulde i den borgerlige Samlingskoalition, et Medlem af dette Ting, som vistnok er til Stede, jeg har i hvert Fald set ham være til Stede i Dag ved Mødets Begyndelse, det ærede Medlem Hr. Hedegaard, gaar ud i sin Valgkreds forleden Dag og, ifølge Referatet i „Viborg Stifts Folkeblad“, altsaa hans eget Partis Organ, udtaler følgende — jeg vil særlig bede de konservative Medlemmer af dette Ting spidse Øren —: „Importreguleringen var et Skridt til Siden, som det er blevet sagt, men det var Prisen for at beholde Ministeriet Neergaard.“? Det er en helt anden Forklaring end den, jeg gerne vilde have haft, at Regeringen gik med til Importreguleringen, fordi den gennem en Undersøgelse af Sagen var kommet til den Overbevisning, at den var nødvendig for Landets Erhvervsliv. Men det ærede Medlem Hr. Hedegaard siger, at den var Prisen for at beholde Ministeriet Neergaard. Nu forstaar man naturligvis nok, hvilke skæbnesvangre Følger en Ministerkrise og et Ministeriums Fald i de første Augustdage kunde have haft og maatte vides at kunne faa for dem, som kendte 9. Juli-Erklæringen. Tænk den Situation, der vilde være opstaaet, hvis den bebudede Holstein'ske Dagsorden havde styrtet Ministeriet Neergaard, og man under et nyt Ministerium eller midt under en Valgkamp opdagede, at 9. Juli-Erklæringen var misvisende. Tænk den Situation! Det var Livet, det var Æren, det var næsten alt om at gøre, og det ærede Medlem Hr. Hedegaard gaar derfor ogsaa fri og frank ud til sine Vælgere i Sønder Vinge-Kredsen og siger: vi er ikke gaaet til Importregulering, fordi vi mente det nødvendigt for Landets Erhvervsliv, saglig forsvarligt og rigtigt; nej, vi gik med til den, fordi det

var Prisen for Ministeriet Neergaards Liv, og dette Liv var det nødvendigt at redde, for tænk, hvad der kunde være gaaet i Kvag, hvis denne Skandale var kommet op under Efterfølgerne eller midt under en Valgkamp. Det ærede Medlem Hr. Hedegaard fortsætter: „Vi valgte at gøre Forsøget med de to Industrier, selv om det skete uden Glæde. Hurtigere end ventet viste det sig, at vore Synspunkter var de rigtige, at Danmark ikke kan føre en importregulerende Politik uden at faa Ulykker deraf“. Ganske faa Dage, før hele Venstre og det konservative Parti har stemt for en Dagsorden, der loyalt ikke kan forstaas anderledes end som en Opfordring til at fortsætte Importreguleringen, ganske faa Dage i Forvejen staar et Medlem op og siger: det har allerede vist sig, at det kun kan afstedkomme Ulykker. Det ærede Medlem Hr. Hedegaard fortsætter: „Med Hensyn til Importreguleringen er der den Forskel mellem os og de andre Partier, at det, vi gik med til af Nødvendighed, vilde de andre gøre af Tilbøjelighed“; og han slutter: „Forsøget er blevet gjort, det er faldet daarligt ud, og det vil ikke blive gentaget, hvis den nuværende Regering bliver ved Magten“. Det vil ikke blive gentaget, hvis den nuværende Regering bliver ved Magten! Hvad den altsaa gør efter Afstemningen i Aftes, hvorved det konservative Parti har hjulpet den til at blive. Saa vil det efter det ærede Medlem Hr. Hedegaards Mening ikke blive gentaget. „Hele dette Spørgsmaal vil faa sin Afgørelse ved Toldlovsbehandlingen, og her vil Venstre ikke gøre „Skridt til Siden“.“ Medens det ærede Medlem Hr. Ulrich har sagt offentlig — det er tidt nok debatteret i Gaar —, at Regeringen og dens Parti har bundet sig overfor det konservative Folkeparti til ikke at gennemføre en Toldlov mod de allieredes Villie, siger det ærede Medlem, at her vil Venstre og Regeringen ikke gøre noget Skridt til Siden, her vil de ikke rette sig efter deres allierede. Se, en Politik af den Art, at to Medlemmer af samme Koalition, af samme Regeringsmajoritet, staar op og taler, den ene i Øst, den anden i Vest, den ene ja, den anden nej, den ene hvidt, den anden sort, den ene Importregulering, den anden Ikke-Importregulering — en saadan Politik stempler sig selv. Den falder ikke blot ind under det Begreb, der betegnes med det Ord, hvormed et konservativt Blad forleden stemplede Venstres Hovedorgan her i København: „det vulgæreste De-